

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

อย่าตื่น เงามไม่ใช่ตัวจริง

(มีพระวัดศรีจันทร์วราราม บ้านนาผู้ ต.นาผู้ อ.เพ็ญ จ.อุดรธานีมากราบเรียนเหตุ
การณ์ประหลาดเกี่ยวกับพระพุทธรูป หน้าตัก ๙ ศีบว่า เมื่อวันที่ ๓ แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑
ได้เกิดเหตุการณ์ประหลาดเกิดขึ้นตอนเช้า ประมาณ ๑ โมงเช้า หลวงพ่อได้ไปที่โบสถ์ เปิด
กุญแจเข้าไปในโบสถ์เพื่อจะไปจุดธูปเทียนบูชาพระพุทธรูป ในขณะที่เข้าไปในโบสถ์ได้เห็น
สิ่งหนึ่งเกิดขึ้น คือแสงวงกลมสีขาวเกิดขึ้นที่พระพุทธรูป แสงสีขาวนั้นได้คลุมที่ศีรษะเป็น
วงกลม ไปติดที่ฝาผนังปูน ห่างประมาณ ๓ ศอก หลวงพ่ออยู่เป็นเวลานาน ในขณะที่
จิตใจของหลวงพ่อดูคิดขึ้นได้ นี่หรือคือฉัพพรรณรังสีเกิดขึ้น หลวงพ่อก็เลยนั่งกราบและได้
ลุกขึ้นยืนดู ขณะนั้นแสงสีขาวเป็นวงกลมค่อย ๆ หายไป ก็เลยตกใจ รีบจุดธูปเทียนบูชา
ขอความสวัสดิมงคล สถานที่นั้นเป็นโบสถ์เก่า อายุราว ๕๐๐ ปี)

เท่านั้นละ ไม่มีอะไรเป็นเงื่อนต่อละ มันธรรมดา อันนี้มันเป็นอยู่นอก ท่านผู้เป็น
ด้วยจิตตภาวนายิ่งกว่านี้ไปเท่าไร ๆ นี่มาเป็นนอก ๆ นี่ยังไปตื่นบ้ากัน ให้มันเห็นภายใน
สักหน่อยซี พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาตรัสรู้อย่างนี้ นี้ออกมาจากหลักใหญ่ของธรรมนั้นละ ที่
มาแสดงออกต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเรื่องของธรรมเรื่องของกรรมใครจะคาดไม่ได้ ที่แสดงนั้น
เหมือนว่าเป็นปริยาย เป็นรัศมีออกจากธรรมแท้ ให้เป็นอยู่ภายในใจซี ถ้าลงได้จำขึ้นนี้เป็น
ยังงี้ ไม่งั้นพระพุทธเจ้าจะสอนโลกได้หรือ ประกาศพระองค์เป็นศาสดาของโลกได้หรือ
ไม้อัจฉริยะเหนือโลกที่จะมาสั่งสอนโลกได้ ท่านจะมาสั่งสอนหาอะไร เราอยากให้เห็นภายใน
ในยังบอกแล้ว นี๊วิบ ๆ แวบ ๆ ช่างนอกก็ตื่นบ้ากัน แล้วข้างในไม่ดู

ตัวเลวทรามก็อยู่ที่นี้ กองมูตรกองคูตทับหัวธรรมอยู่นี้ ธรรมก็ไม่เห็น ถ้าตั้งใจ
ปฏิบัติก็จะเป็นอย่างนี้ เป็นขึ้น ๆ จนกระทั่งสว่างจ้าอัจฉริยะทั่วแดนโลกธาตุจากหัวใจดวง
นี้ที่เป็นธรรมทั้งดวงนั้น มีที่ปรากฏที่ตรงไหนเวลานี้นะ มีแต่มูตรแต่คูตเต็มบ้านเต็มเมือง
เต็มพระเต็มเณร ไม่มีใครสนใจปฏิบัติที่จะให้เห็นธรรมชาติที่เลิศเลอ ดังพระพุทธเจ้าและ
สาวกทั้งหลายได้รู้ได้เห็น ธรรมะจึงถูกเหยียบตลอดเวลาด้วยมูตรด้วยคูตคือกิเลสตัณหา
ต่าง ๆ นั้นแหละ มีเท่านั้นละหลวงพ่อ เอ้า ไปได้ เรื่องรัศมีอะไรมีอยู่ทั่วไปนั่นแหละ พอ
พูดอย่างนี้ก็ยิ่งพูด ที่โยมทองแดง สถานีทดลอง เคยพูดแล้วไม่ใช่หรือ

เราบิณฑบาตมา แกนั่งอยู่ศาลาหลังเล็ก ๆ เดินเข้ามานี้ไวยวายขึ้นเลย อู๊ย มองดู หลวงตามองดูรัศมีนี่จำหมดเลยรอบตัว ห่างไปวากว่า ๆ นี่สว่างจ้าไปหมดเลย รัศมีรัตสะ หมาอะไรเป็นบ้าหรือ เราว่าอย่างนั้น ก็มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เป็นก็จะเป็นบ้าอะไรนักหนา เพิ่มบ้าหรือนี้ เราว่า ทำให้เราระลึกได้นี้ละ โห ตื่นเต้นจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา ไวยวายขึ้นเลยเพราะนิสัยแกปากเปราะ ที่เราพูด อยู่จันท์ลูกศิษย์มีหลายคนอยู่ อยู่ตราด แห่งหนึ่ง ที่เคยพูดให้ฟัง นั่นเป็นผู้หญิงชื่อ โยมหญิง คนนั้นไม่ค่อยชอบพูด นั่งทั้งวันแกก็ไม่พูด ส่วนคนนี้ปากเปราะหน่อย แกถึงไวยวายขึ้นเลย เราบิณฑบาตกลับมา จะเป็นอะไร ของแกก็อยู่ในใจของแก่นั้นแหละ แต่แสดงออกมาจนเสียมารยาท ว้ายวี้ขึ้นมา ยังชี้มือด้วยนะ เราก็เลยปราบบ้าแก ว่าเป็นบ้าหรือ เราก็ว่าอย่างนี้ โอ้ย มันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ไปอีกนะยังไม่ถอย

เรื่องธรรมใครจะคาดไม่ได้เลย เรื่องธรรมเรื่องกรรมคาดไม่ได้ เป็นขึ้นในหัวใจเจ้าของขึ้นแล้วรู้เอง ๆ ทุกอย่างนั้นแหละ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงสอนให้ปฏิบัติ แล้วจะเป็น สุนทิกฎฐิโก จะรู้ขึ้นมาจากการปฏิบัติของตัวเอง หายสงสัย ๆ ไม่ต้องถามใคร ๆ นั่นจึงเรียกว่าธรรมแท้ ผู้รู้ผู้เห็นธรรมใดธรรมนั้นก็เป็สมบัตินั้น ๆ นั่นละสมบัติของตัวเอง เรียกว่าอัตตสมบัติ เป็นสมบัติของผู้ปฏิบัติเอง นี่ทางมไปตั้งแต่ข้างนอกซิ ทางมเงา ให้มันเห็นธรรมซิ ธรรมเป็นของเลิศเลอมาแต่เมื่อไร ก็เหมือนทองคำที่ถูกพวกขี้ฝุ่นขี้ฝอยทั้งหลายปกคลุมอยู่เต็มไปหมด มิหนำซ้ำมูตรคูณยังปกคลุม มองไม่เห็นทองคำ เปิดออกไปให้เห็นจ้าแล้วเป็นยังงี้ ปิดออกทันที นั่นเห็นไหมละ พอมองเห็นจ้านี้จะปิดสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ออกทันที ๆ

จิตพอมองขึ้นไปเห็นแล้วจะรีบชำระตัวเองด้วยความพอกพอกใจ ความพอกความเพียรจะขยันหมั่นเพียร สติปัญญาทุกอย่างจะหมุนเข้าสู่ธรรม ๆ เป็นกำลังขึ้นโดยลำดับ เมื่อเห็นสิ่งแปลกประหลาดภายในใจขึ้นมาแล้ว เหมือนมองเห็นทองคำที่ถูกกลบไว้ นั้นเปิดออกมาเห็น จิตใจจะเปลี่ยนทันทีเลย แต่ธรรมท่านไม่ได้เหมือนโลกไม่เหมือนกิเลส ไม่ตื่นเต้นนะ ธรรมไม่ตื่น ในขั้นไม่ตื่นแล้วไม่ตื่น ขั้นที่ตื่นมีอยู่บ้างเป็นธรรมดา คือไม่เคยรู้เคยเห็นก็ตื่น เรียกว่าตื่นเต้นดีใจ เป็นไปแปลก ๆ ต่าง ๆ ให้เป็นเรื่องอัศจรรย์อยู่ภายในตัวเอง ตื่นเต้นตัวเอง ส่วนธรรมแท้แล้วไม่มีตื่น รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น สว่างอย่างที่ว่าสว่างขึ้นพระพุทธรูปอะไรเหล่านี้ มันสว่างขึ้นที่ใจของท่านเสียเอง เลิศเลอกว่านี้ขนาดไหน นั่นท่านไม่ตื่น

เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้านี้ ก็ไม่มีอะไรที่เป็นข้าศึกของธรรมอยู่เวลานี้ ก็คือกิเลส ก็บอกแล้ว กิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกันตลอดมา ๆ และจะตลอดไป จึงต้องมีศาสตราวุธ รู้ ถ้าไม่มีศาสตราวุธแล้ว ธรรมก็ถูกเหยียบย่ำอยู่ตลอดเวลาจากกิเลส ถ้ามีธรรมขึ้นมา ก็เปิดออก ๆ เป็นทางเดินพันทุกซิปไปเรื่อย ๆ เรื่องธรรมนี้มีมาตั้งกับตั้งกลับเช่นเดียวกับ กิเลส มีมาด้วยกัน ไม่มีใครยิ่งใครหย่อนกว่าใคร แล้วกิเลสก็เป็นข้าศึกต่อธรรมมาตลอด แล้วธรรมก็เป็นเครื่องปราบกิเลสมาตลอด เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงมาตรัสรู้เป็นครั้งแรก เป็นคราว เพื่อให้ได้ธรรมขึ้นมาชะล้างกิเลสหรือปราบกิเลสให้สัตว์ทั้งหลาย ถ้าไม่มีผู้คิดค้น ขึ้นมาได้ ธรรมก็มีแต่ไม่เกิดประโยชน์ ไม่มีผู้นำมาใช้ก็ไม่เกิดประโยชน์แหละ จึงต้องมีพระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้ก็คือตรัสรู้ธรรม นำธรรมขึ้นมาชำระล้างสัตว์ทั้งหลาย เปิดหูเปิดตา สัตว์ให้รู้บาปบุญคุณโทษทั้งหลายซึ่งมีอยู่ดั้งเดิม แต่ก่อนนั้นไม่รู้ แล้วเปิดทางให้รู้ให้เห็นสิ่ง ที่มีอยู่นี้ เห็นใหม่ ๆ พระพุทธเจ้าทรงเห็นแล้วจึงนำมาประกาศสอน ว่านี่เห็นใหม่ ๆ

มีผู้ปฏิบัติอยู่เมื่อไรก็เหมือนกับมีผู้ชวนขายหาทรัพย์สมบัตินั้นแหละ ทรัพย์สมบัติ ต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่เต็มโลกนี้ ใครมีความขยันหมั่นเพียรในแง่ใดทางใด ก็ได้ทรัพย์สมบัติในแ่ง นั้นทางนั้นขึ้นมา ๆ เพราะเป็นของมีอยู่ หาเงินได้เงิน หาทองได้ทอง หาวัตถุสิ่งของก็ได้ เพราะมันมีอยู่ ไม่ใช่หาของไม่มีซึ่งหาจนวันตายก็ไม่เจอ ถ้าหาของไม่มี แต่มีธรรมมีอยู่ กิเลสมีอยู่มาตั้งกับตั้งกลับ สิ่งที่เป็นข้าศึกก็เป็นข้าศึกตลอดมา สิ่งที่เป็นคุณก็เป็นคุณตลอด มา และปราบกิเลสได้ตลอดมา ใครจะหิบบกหรือจะนำมาใช้ในทางใด หรือหมุนไปทาง ไหนมันก็เป็นไปทางนั้น หมุนทางกิเลส คนทั้งคนก็กลายเป็นเปรตเป็นผีไปได้ ถ้าหมุนทาง กิเลสนะ เป็นสัตว์ไปได้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีหางนะคนเรานี้

จิตใจนั้นละเป็นสัตว์ เป็นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม จนกระทั่งถึงธรรมธาตุ เป็น ได้จากจิตดวงนี้ ลงนรกอเวจีเป็นได้ เพราะเจ้าของแสวงหาเอง แสวงทางชั่วเป็นชั่ว ก็ ปกคลุมเจ้าของเป็นภัยต่อเจ้าของ แสวงหาความดีก็เป็นคุณแก่เจ้าของ อันใดชั่วเป็นภัยต่อ เจ้าของอย่างนี้ตลอดมาและจะตลอดไป ใครจะว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ๆ ก็มีแต่กิเลสมัน ปิดเอาไว้ เพื่อเปิดทางเดินของมันให้สัตว์ ลากสัตว์ทั้งหลายลงไปเท่านั้นเอง จะเป็นอื่นเป็น ไรไป กิเลสเป็นอย่างนี้ทั้งนั้น

อย่างที่ว่าสว่างขึ้นนั้น เราเห็นอันนั้นเราก็ตื่นเต้นกับสิ่งนั้น มันนอกจากตัวสิ่งนั้นนะ เช่นเกิดในพระพุทธรูป เราก็มองที่พระพุทธรูป แล้วยินดีก็ยินดีนั้น ตื่นเต้นก็ตื่นเต้นอยู่ นอก ๆ นั้นซึ่งเป็นเงาไม่ใช่ตัวจริง ตัวจริงให้จำขึ้นที่นี้ดูซินะ เจ้าของเป็นเองจะเป็นยังงั้น นั้น รู้เองเห็นเองเป็นเอง แล้วเราเป็นเจ้าของอีกด้วย ที่นี้ต่างกันยังไงกับการไปชมเงาตื่นเงา

อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้ปฏิบัติกันซี ธรรมพระพุทธรเจ้ามีอยู่นี้หายไปไหน ไม่เคยหาย มีแต่กิเลสนั้นแหละมันหลอกตลอดเวลา ๆ เชื้อไม่มีวันจิตจาง ไม่มีวันอิมพอ ไม่มีวันเข็ดหลาบ ก็คือสัตว์ทั้งหลายเชื้อกิเลสนั้นแหละ

เราพูดจริง ๆ นะถ้าหากว่าเป็นสิ่งที่วาดออกมาให้เห็นได้ จะเอามาให้เห็น ได้ตีหน้าผากพร้อมด้วย ตาบอดหรือ นี่เห็นไหม ตีหน้าผากพร้อมนะ หน้าผากมันมีตาอยู่ในนี้หรือเปล่า ตีเข้าไปหาคา ฟาดมันหน้าผากแตกก่อน ถ้าไม่เจอตาเอาจนหน้าผากแตกเสียก่อนเห็นไหมนี่น่า ๆ ว่างั้น ธรรมพระพุทธรเจ้าประกาศสอนเหมือนกับว่านี่น่า ๆ อยู่ นะ สด ๆ ร้อน ๆ อย่างนั้น แต่กิเลสมันทำให้จิตให้จางตลอด มันเอาของมันสด ๆ ร้อน ๆ ขึ้นแทน ๆ สัตว์ทั้งหลายจึงหลงเป็นบ้าไปตลอดเวลานี้ จะว่ายังไงพูดให้ฟังชัด ๆ ฟัน้องหลายนะ มาโกหกเหอ โกหกหาอะไรก็จะไปชำระกิเลสซึ่งเป็นตัวโกหกในหัวใจเจ้าของต่างหากนี่นะ มาหาโกหกโลกอะไร ให้ได้ปรากฏขึ้นดูซิที่จิตนี่นะ จิตดวงนี้นะ ถ้าความเลวก็เลวตลอดหมด คุณค่าหมดราคา ก็คือจิตดวงนี้แหละ

เห็นไหมนักโทษในเรือนจำใครไปเคารพนับถือเยินยอสรรเสริญเขา ไปกราบไหว้บูชานักโทษมีไหม ก็คนเหมือนกันกับเรา ท่านผู้ดีทำไมก็คนเหมือนกันเราไปกราบไหว้บูชาเคารพนับถือ อย่างนักโทษในเรือนจำมันก็เป็นคนเหมือนกัน มองเห็นแล้วตาไม่อยากจะดูเลยเหมือนลูกตาจะแตก นั่นเพราะหมดคุณค่าหมดราคาเขาถือกันอย่างนั้น มองก็ไม่อยากมอง ฟังก็ไม่อยากฟัง เรื่องนักโทษแสดงออกมาแง่ได้นี้ไม่อยากจะฟังทั้งนั้น นั่นเห็นไหมละ ความหมดราคาแสดงอะไรหมดราคาไปหมด ถ้าสิ่งที่มีราคาแย็บออกมาตรงไหนมีราคาไปหมด ฟังซิ คนนั้นแหละคนเหมือนกันนั่นแหละมันเป็นอยู่ที่ใจนะพาให้เป็น ไม่ได้เป็นอยู่ที่ไหน ทำให้หมดคุณค่าหมดราคา ทั้ง ๆ ที่เป็นคนเหมือนโลกเขา มันก็หมดได้อย่างนั้นละ เห็นกันอยู่อย่างในเรือนจำ คนนอกเรือนจำแม้แต่เด็กเขาก็รัก คนในเรือนจำเป็นปุ่ออกมาเขาก็ไม่รักเข้าใจไหม อย่างว่าแต่เด็กเลย ขนาดถึงขั้นปุ่เขาก็ โอ้.ปุ่อะไร นี่ปุ่ักโทษ เขาก็ไปนั้นอีกแหละ มันต่างกันที่คนที่ใจ เปลี่ยนได้หมดใจดวงนี้ยังบอกแล้ว

ฟังซิ ก็พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เคยได้ฟังแล้ว ในหนังสือก็มีที่ว่ากิเลสตัวมันเยียม ๆ เห็นไหมละ ตัวมันเยียม ๆ สุดยอดของกิเลสคือกษัตริย์วัฏจักรได้แก่อวิชา แสดงลวดลายวาระสุดท้าย เราก้เคยพูดแล้วนี่ เติงจกรรมไปยื่นรำพึงอยู่ ก็วัดดอยธรรมเจดีย์นั้นแหละไม่ใช่ที่ไหน เติงอยู่ทางด่านตะวันตกแต่เช้านะ โอ้.มันน่าอัศจรรย์ก็อัศจรรย์ละซิ จะว่าเราบักก็เราพูดตามความจริงนี้จะบ้ายังไง ไม่มีที่ใดอัศจรรย์ก็มาอัศจรรย์ตัวนี้แหละ โถ อุทานขึ้นเลยนะ ไม่ลืม โลกทั้งโลกปกติมันก็ว่างอยู่แล้ว เป็นแต่เพียงยังไม่ว่างตัวเองเท่านั้นเอง สิ่ง

ทั้งหลายมันว่างไปหมดด้วยการชำระของเรา ที่นี้จิตที่เป็นกิเลสส่วนละเอียดมันก็แทรกเข้าตรงนั้น เสริมกันในตรงนั้น เลยความสว่างไสวของตอนที่จิตชำระได้ อวิชชาที่แทรกเข้าไปนั้นมันก็เลยกลายเป็นเรื่องของอวิชชาไปหมด แต่ไม่รู้วิชชาซิ ว่าเป็นธรรมไปเสียหมด หลงมันเสียจน

ถึงขนาดที่ออกอุทาน โห จิตของเราทำไมถึงอัศจรรย์เอาถึงขนาดนี้เชียวหนา ว่าอย่างนั้นนะ มองดูที่ไหนมันก็จำไปหมดเลย เวลามันเด่น ๆ อวิชชาแทรกเข้าไปในนั้นไม่รู้ นะ เงามของอวิชชามันแทรกเข้าไปในนั้นเราก็มารู้ ที่นี้พระธรรมท่านก็กลัวหลงกลอุบายละชื่อนั้นเห็นใหม่ละ พออุทานขึ้นอย่างนั้นอัศจรรย์ตัวเองว่าเป็นความสว่างไสว เป็นความอัศจรรย์ เรียกว่าเหนือโลกเหนือสงสารไปก็ว่าได้ เวลามันหลงหลงขนาดนั้น

ที่นี้พระธรรมท่านก็กลัวจะหลงละชิ ท่านเตือนขึ้นมา เรายังไม่รู้ว่าจะพระธรรมเตือนนะ เห็นใหม่ละอำนาจของกิเลสมันกล่อม เคยพูดแล้วว่า ถ้ามีจุดมืดอมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ นั่นฟังซิ ความสว่างออกจากจุดนี้ มันไม่ดูจุดนี้ซิ ท่านเตือนเข้าไปตรงนี้ นี่ตัวภยอยู่ตรงนี้ละความหมาย เลยหลงไปอีก ไม่รู้นะ หลังจากเผาศพหลวงปู่มันแล้ว ตอนเดือน ๓ ขึ้นไปบนหลังวัดดอยธรรมเจดีย์ไปภาวนา เพราะเราเคยขึ้นลงเสมอเนื่องจากสถานที่นั้นเหมาะสมมาก ไปอยู่เรื่อย หลงกลอันนี้แกยังไม่ตก ฟาดไปอำเภอบ้านฝ้อ อำเภอท่าบ่อ แต่ก่อนไม่มีหลายอำเภอ มีแต่อำเภอบ้านฝ้อ อำเภอท่าบ่อ ๒ แห่งเท่านั้นเดี๋ยวนี้ดูเหมือนอำเภอศรีเชียงใหม่เพิ่มเข้าไปอีก แล้วยังจะมีอำเภออะไร ไปอยู่นั้นจนกระทั่งเดือน ๖ จวนสิ้นเดือนเมษายนเดือน ๕ กลับมา แล้วเดือน ๖ ก็ขึ้นไปอยู่นั้น กลับมาอีกมาตรงนั้นอีก มาแก้ปัญหาความสว่าง นี่หมายถึงว่าสว่างจุดหนึ่งที่ทำให้หลงอย่างลึมเนื้อลึมตัวเลย ถึงขนาดพระธรรมท่านมาเตือนให้ได้สติ ยังไม่ยอมได้สตินะ ยังแบกไปโน้นแล้วกลับมาอีก ก็มาที่เก่านั้นแหละ

ที่นี้มาสรุปความเลยว่า ความสว่างไสวนั้น บทเวลาธรรมชาติที่แท้จริงเต็มลัดเต็มส่วนได้พุ่งขึ้นเท่านั้น ความสว่างไสวเหล่านั้นมันกลายเป็นกองขี้ควายไปได้หมด เป็นยังไงแต่ก่อนว่าอัศจรรย์ ที่นี้ทำไมจึงกลายเป็นกองขี้ควายไปได้ นี่เพราะธรรมชาติที่เลิศเลอเหนือโลกเหนือสงสาร เหนือสมมุติโดยประการทั้งปวงนี้ครอบไปหมดเลย มันเหนือกันขนาดไหน มันถึงว่า โอ้โห มันหลงขนาดนี้เชียวนะ เห็นเป็นกองขี้ควายแล้วนะที่นี้ละ ตอนที่อัศจรรย์แต่ก่อนกลับมาเป็นกองขี้ควาย เพราะอำนาจแห่งธรรมที่เลิศเลอเหนือกว่านั้นครอบไปหมดเลย อันนี้เลยกลายเป็นกองขี้ควายได้ เราลึมเมื่อไหร่ มันเป็นอยู่ที่หัวใจนี้ละ

ปฏิบัติให้ตั้งใจดวงนี้ เวลามันเลิคมันเลอมันก็เป็นอย่างนั้นแหละ เวลามันเลิกก็เป็นอย่างนั้นอย่างที่เราเห็นทั่ว ๆ ไป จิตดวงเดียวนี้แหละพาให้เป็น เพราะฉะนั้นจึงให้พยายามตัดแปลงแก้ไขจิตดวงนี้ที่เป็นภัยเต็มตัว ๆ ออกโดยลำดับด้วยการสร้างความคิด ฟืนกิเลส บำเพ็ญความดีเข้าไป เราจะเอาแต่เรื่องกิเลสมาเป็นหัวหน้าแล้วสร้างอุปสรรคตลอดเวลาในการสร้างความคิด สร้างไม่ได้นะ ต้องฟืนตลอดเวลา นั่นละความอัศจรรย์แท้ ไม่ตื่นเงาไม่ไปตื่นที่ขึ้นที่ตรงนั้น สว่างที่ตรงนี้ ไม่เป็นบ้า ลงนี้จำขึ้นมาแล้วลบหมดเลย สามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเหมือน เหนือหมดทุกอย่างเลย

เพราะฉะนั้นพูดตามหลักความจริงจึงพูดว่าสามแดนโลกธาตุนี้คือถึงขยะ ว่าอย่างนั้นเลย พูดอย่างอื่นไปไม่ได้เมื่อเทียบกับธรรมชาติที่เหนือโลกเหนือสงสารไปแล้ว เหนือมันมันเลยสมมุติไปแล้วเอามาเทียบกัน สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นถึงขยะ จะว่ายังไง แต่ก่อนรู้เมื่อไหร่เห็นเมื่อไหร่ อย่างนี้ แล้วมันเป็นขึ้นในจิตเต็มที่แล้วไม่บอกมันก็รู้ มันก็เห็น นี่แหละธรรมชาติว่าใครจะคาดไม่ได้นะ คาดธรรม คาดกรรมคาดไม่ได้ แล้วแต่จะแสดงขึ้นมาด้วยเหตุผลโลกอะไรจะขึ้นมาเองเป็นเอง ส่วนที่จะไปคาดอย่าไปฝันว่าอย่างนั้นเลย ฟืนดิบฟืนสด

นี่สอนแล้วสอนเล่า ไม่ได้มากก็ขอให้ให้มีร่องรอยติดเนื้อติดตัวบ้าง ร่องรอยแห่งความดีทั้งหลาย อย่าปล่อยให้หายไปเฉย ๆ นะ วันหนึ่งคืนหนึ่งมีแต่กิเลสถลึงตลอดเวลา กิเลสไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ถลึงได้ตลอดในหัวใจสัตว์ ถลึงตลอด ที่นี้ธรรมเวลาบำเพ็ญแล้วก็เป็นอกาลิโก ถลึงกิเลสได้เช่นเดียวกัน มีธรรมเท่านั้นเหนือกิเลส นอกนั้นปราบกิเลสไม่ลง มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องปราบกิเลสได้ เรียกว่าอย่างเยี่ยมที่สุดเลยละ ท่านจึงสอนให้ปฏิบัติธรรม

ในสามแดนโลกธาตุนี้เป็นแดนแห่งขาศึกคือกิเลสเต็มไปหมด แล้วธรรมมาปราบมาแก้มาไข ตัวเองนั้นแหละที่อยู่ในถึงขะนั้น แก้ออกไปยังไงมันก็พ้นถึงขยะไปได้ อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เวลาท่านยังครองชั้นธัญอยู่ พระสรีระและร่างกายของท่านก็เป็นถึงขยะ เพราะเป็นสมมุติด้วยกัน แต่จิตของท่านพ้นแล้ว ท่านจะพูดว่าเหล่านี้ถึงขยะก็ไม่ผิด พูดถึงตัวท่านเองด้วยว่าท่านก็เป็นถึงขยะ ในส่วนที่ยังเป็นสมมุติอยู่เป็นถึงขยะทั้งหมด นั่นเพราะเมื่อพ้นไปแล้วธรรมชาติมันไม่ใช่ถึงขยะ จึงดูถึงขยะได้อย่างจะแจ้งทีเดียวหายสงสัย เอ้ เมื่อก่อนนี้ไปไหนนะ ลืม อย่างนี้จะไปไหนมา ลืม โอ้.ไปวัดธรรมอินทร์เมื่อก่อนนี้นะ ไปนาユง ไปอยู่ประมาณชั่วโมง พูดเรื่องนั้นเรื่องนี้เสียอะไร ๆ แล้วก็กลับมา ไปไหนมาไหนแล้วจำไม่ได้ทุกวันนี้ ไปแล้วหายเงิบเลย

อย่างเมื่อวานนี้ เอ้.เมื่อวานนี้ไปไหนนะ จำไม่ได้ ความจำตัดเข้ามา ๆ นี้เรียกว่า ชั้นร์ เรียกว่าสมมุติ ชั้นร์ทั้งห้าแสดงอยู่ในจิต คือจิตอยู่เหนือมันนะ แต่กิริยาของอันนี้มันเป็นสมมุติของมัน มันก็หมุนของมันอยู่อย่างนั้นตลอด เป็นเรื่องของมันเอง มันก็ไม่ว่ามันแสดงนะ จิตนั้นแหละรับทราบ มันก็ไม่ว่ามันกวนอะไร มันก็แสดงของมัน แต่คำว่ากวนก็คือว่ามันทำให้รับทราบอยู่เสมอ ธรรมชาติที่รู้คือจิตรู้อยู่ อันนั้นมันแสดงยังงี้ก็แสดงของมันอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะหมดสภาพของชั้นร์ ๕ แล้ว เรียกว่าสมมุติหมดโดยสิ้นเชิง ปล่อยโดยสิ้นเชิงเป็นอนุปาติเสสนิพพาน เวลาท่านครองธาตุครองชั้นร์อยู่ก็เป็น สอุปาทิเสสนิพพาน จิตที่บริสุทธิ์แล้วแต่ยังรับผิดชอบในชั้นร์นี้อยู่ พาไป พามา พาอยู่ พากิน พาหลับ พานอน หมุนอยู่อย่างนั้นตลอดเวลาในวงสมมุติ เพราะอันนี้หมดแล้วก็เรียกว่าสมมุติในโลกนี้มาตุตีสุดท้ายคือชั้นร์ดับ หมายถึงพระอรหันต์ท่าน สมมุติสุดท้ายคือชั้นร์ที่เกี่ยวข้องกับท่าน แม้ท่านจะไม่ติดไม่พัน ไม่ชิมซาบก็ตาม มันแสดงก็บอกว่าแสดง มีความรับผิดชอบของท่าน

พออันนี้ดับพริบลงเท่านั้น เรียกว่าตาย สมมุติทั้งมวลก็ขาดสะบั้นลงโดยลำดับ อนุปาติเสสนิพพานล้วน ๆ ก็เป็นไปอยู่แล้ว มีแต่ชั้นร์เท่านั้นที่ทำให้เป็น สอุปาทิเสสนิพพาน พออันนี้ขาดลงไปก็หมด ท่านแสดงไว้อย่างจะแจ้งนี่นะ แต่เราถ้ามันมืดไม่รู้ในใจ แสดงเท่าไรมันก็สงสัยอยู่นั้นละ พอมันเป็นขึ้นแล้วก็รับกันปึงกันที่เลย หายสงสัย ๆ เวลานี้ก็เลส กำลังหนาแน่นมากขึ้นเรื่อย ๆ นะ ธรรมนี้ค่อยอ่อนลง ๆ ถูกทับถมจนแทบจะไม่มีนะ ต่อไปจะไม่มี คืออำนาจของกิเลสมันมาทุกแห่งทุกมุม มองไม่เห็นนะ สิ่งที่เกิดขึ้นมาให้โลกได้หลงได้เพลินเพลินนี้มันรอบตัว ๆ มาทุกแบบทุกฉบับล้วนแล้วตั้งแต่กลมายาของกิเลสที่หลอกสัตว์โลกให้หลงทั้งนั้น มันผลิตขึ้นมาเจ้าของผู้ผลิตก็หลง ผู้ไปเป็นบ้านนั้นอีกก็หลงต่างคนต่างหลงด้วยกันนั้นแหละ

เอ้า ผลิตอันนั้นขึ้นมาผลิตอันนี้ขึ้นมา อู๊ย.พิสดารมากนะ เรื่องของกิเลสสมมุตินี้จะธรรมจับรู้หมดจะว่าไง มันจะแยบออกมาตรงไหนปิดไม่อยู่ เพราะธรรมเหนือกว่ามันจะออกมาแบบไหนปิดไม่อยู่ จะทราบทันที ๆ ผู้ไม่ทราบมันก็คว่ำทันที ๆ เข้าใจไหม อันหนึ่งแยบขึ้นมาทราบทันที อันหนึ่งพอแยบขึ้นมาคว่ำทันทีเลย เข้าใจไหม พวกเรานี่พวกคว่ำทันที เป็นอาจารย์ใหญ่ของลิง ลิงนี้จะไม่มีเหลือแหละ ถ้ามนุษย์ไปที่ไหนลิงนี้แตกฮือเลย ไม่มีป่าอยู่โดดลงทะเล สู้มนุษย์ไม่ได้มนุษย์นี้เก่งกว่าลิง แยบออกมามันคว่ำมับ ๆ หลงทั้งนั้นขึ้นชื่อว่าจะไม่ให้หลงไม่มี ถ้าลิงกิเลสยังมีแทรกอยู่ในใจมันหลงได้ทั้งนั้น พอกิเลสหมดสิ้น

เชิงรู้ได้หมด อะไรแยบขึ้นมานี้รู้ทันที ๆ ไม่ต้องบอกก็รู้ ท่านจึงเรียกว่าธรรมในหลักธรรม
ชาติ วันนี้พูดเท่านี้ละธรรมะ ไม่พูดมากอะไรละ

ทองคำเมื่อวานนี้ได้ถึง ๑ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ตั้ง ๕๐๔ ดอลลาร์นะเมื่อวาน
อย่างนี้จะดอลลาร์เราขึ้นเรื่อย ๆ กว่าทองคำได้ถึง ๑๐ ตัน มันจะต้องถึง ๑๐ ล้านแหละเรา
คิดไว้นะ เพราะมันขยับขึ้นไปเรื่อย เมื่อวานนี้ก็ได้อั่ง ๕๐๔ ดอลลาร์ ส่วนกฐินเงินสดได้ ๑
กอง รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๕,๒๘๗ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้นได้แล้ว
๘๔,๐๖๖ กอง เกิน ๘๔,๐๐๐ ไป ๖๖ กอง เป็นอันว่าหมดปัญหา เรื่องที่ว่ากฐินก็หมด
ปัญหากันไป ทีนี้เราก็หมุ่นเพื่อทองคำไม่บอกว่าเป็นกฐิน เพราะกฐินนี้กฐินเพื่อทองคำ เมื่อ
กฐินนี้ครบตามจำนวนแล้วเราก็บอกไว้เพื่อทองคำ ๆ เพื่อผ้าป่าทองคำ ๆ ไปเรื่อยตามเดิม
นั่นแหละ กรุณาทราบตามนี้ ไม่มีปัญหาอะไรแล้วละเรื่องกฐิน ๘๔,๐๐๐ กองนี้เราเทียบ
ทองคำได้ ๓๐๐ เหรอ

โยม ๓๒๐ กิโลครับ

หลวงตา ๓๒๐ กิโล แต่เงินของเราที่ได้ตามกำหนด ๘๔,๐๐๐ กองนี้ จะไม่พอกับ
ทองคำซึ่งขึ้นราคาขึ้นทุกวันนะ ทองคำนี้มันขึ้นราคาขึ้นเรื่อย ๆ ไซ้ไหม แพงขึ้นเรื่อยไซ้ไหม
เดี๋ยวนี้เท่าไรทองคำหนักบาทหนึ่ง เป็นเงินสดเท่าไร

โยม ทองคำบริสุทธิ์ ๙๙.๙๙ มัน ๖,๘๐๐ เจ้าคะ ก่อนวันกฐินมันขึ้น ๆ ลง ๆ เรื่อย
ๆ แต่ตอนวันกฐินหลวงตาขึ้น ๖,๗๐๐ เจ้าคะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.or.th